Fra Det Kgl. Biblioteks tekstportal (tekster.kb.dk)

Forfatter: Andersen, H. C.

Titel: Udrag fra Kun en Spillemand

Citation: Andersen, H. C.: ”Kun en Spillemand”, i Andersen, H. C.: *Kun en Spillemand*, udg. af Mogens Brøndsted , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab, cop. 1988, s. 122. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-andersen05val-shoot-idm139867560917232/facsimile.pdf (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Kun en Spillemand

III

Blum.

Nu, ist sie da?

Brand.

Die Feenköniginn – nun ja die Feenköniginn.
Das leidende Weib, Trauerspiel von *Linz.*

Prie! pour les vierges voilees:
Pour le prisonnier dans sa tour,
Pour les femmes échevelées,
Qui vendent le doux nom d'amour!
Victor Hugo.

Extremer ere som Cirkelen: hvor de mest skilles fra deres Udgang, der mødes de. Ved en kjær Afdøds Grav troe vi just paa Udødelighed.

Just her, hvor Virkeligheden greb forstyrrende ind mellem alle *Christians* Forhaabningsbobler, blev hans Tillid til disse stærkest. Hine Kunstnere, om hvem Greven, den Nat, de vare sammen paa Saltholm, havde fortalt ham, spøgede i hans Hjerne.

To Bøger havde han læst denne Vinter: Albertus Julius og det gamle Testament; begge vare ham Sandhedens ufeilbarlige Ord, og i begge blev Kamp og Hindring lønnet med Lykke. *Albert Julius* fandt den paa sin Klippeø; Bibelhistorierne, der jo vare Guds egne Ord, sang den samme Trøst. Hyrdedrengen, den fattige *David*, blev Israels Konge, *Job* fik Sundhed og Rigdom som før, den onde *Haman* kom i Galgen, medens *Esther* bar Guldkronen ved sin kongelige Herres Side.

»Det sande Genie baner sig altid Vei!« havde Greven sagt. »Gode Gud!« bad *Christian* med barnligt Sind, »giv mig sandt Genie, jeg vil kun bruge det til Din Ære!«

Mangen Time stod han i de stjerneklare Aftener og saae med Andagt og Fortrøstning paa de glimrende Punkter deroppe. Astrologerne mente, at Stjernerne havde Indflydelse paa os, som vandre under